

«Sigui el títol que sigui, fem un seguiment exhaustiu del llibre»

Entrevista a Marc Romera i Ester Andorrà, editors que celebren els 40 títols de la col·lecció de poesia Alabatre

Marc Romera i Ester Andorrà, editors de LaBreu. Foto: Nú Miret

"La intenció inicial de LaBreu era fer una col·lecció de poesia, amb llibres ben fets, on el disseny fos important". Així de simple va ser la idea fundacional, i així han arribat a publicar, de moment, quaranta títols de poesia a la col·lecció Alabatre. LaBreu Edicions sembla que porti al món editorial català tota la vida. Però, en realitat, no fa pas gaire que va irrompre, amb convicció i amb personalitat, a l'escenari de les lletres del país. En tot aquest breu espai de temps, l'editorial no ha parat de créixer i d'ampliar el catàleg, amb molta feina feta i amb un respecte guanyat a base d'apostes atrevides i de molt de nas pels nous talents. Marc Romera i Ester Andorrà són els responsables directes d'aquest petit èxit, els dos editors que han vessat hores i molt de temps en un projecte professional que ha acabat esdevenint, també, un projecte de vida.

Alabatre, la col·lecció de poesia i la primera col·lecció de l'editorial, ja ha arribat als quaranta títols, poca broma. "Vam començar amb un ritme de tres títols per any, però ja hem duplicat la producció". En tot cas, no va ser una cosa planificada. "Nosaltres volíem fer una col·lecció de poesia, i punt. Una col·lecció que agafés l'esperit dels Llibres del Mall i el portés al segle XXI". La referència obligava a apostar per la qualitat, una marca de l'editorial que no ha variat gaire en tot aquest temps: "descobrir nous talents -gent jove i gent no tan jove-, posar a l'aparador autors que havien estat bandejats, i fer-ho sempre amb un criteri d'alta qualitat literària". D'exemples, un munt. "El cas de l'Andreu Subirats és claríssim. A nivell de música i recitat era el millor, i no publicava! Estava molt apartat del món editorial i vam dir-nos que l'havíem d'apadrinar".

Aquells tres títols inicials de la col·lecció van ser tota una declaració d'intencions, amb el propi Andreu Subirats, Josep Pedrals i Jordi Vintró. Amb tot, cal anar un xic més enrere per trobar els veritables inicis de l'editorial. Ester Andorrà, que tenia una impremta, recorda perfectament el primer llibre, 'Sant Jordi XP' (2004), una reinterpretació il·lustrada del mite. "Amb aquest llibre es va inventar LaBreu. Li vam posar aquest nom perquè pensàvem que seria una cosa efímera". Però l'any següent van publicar un llibre de la revista Paper de vidre. "Llavors", diu Romera, "el dia de la presentació a l'Horignal, jo mateix li vaig preguntar a l'Ester per què no fèiem una editorial". "En Tomàs Arias", completa l'Ester, "va acabar de fer el desafiament: *per què no feu una col·lecció de poesia?*".

Poesia, traduccions i narrativa a bon ritme

D'aquell repte, dit com si res, en neix una de les editorials actuals de referència de les lletres catalanes. Petita, modesta, però de bon ull, d'il·lusió i de persistència, amb un ventall de poetes que de seguida es va veure ampliat per traduccions de primer nivell. "La primera traducció va ser la de Philip Larkin. Aleshores vam creure que seria una cosa puntual". Però Alabatre publica actualment una o dues traduccions per any. "Hi creiem molt. És una tasca que aporta qualitat a l'editorial. I també creiem que podem aportar coses al català. Les traduccions enriqueixen una cultura". El cas és que les traduccions que publiquen tenen, també, el 'segell LaBreu', la personalitat de la casa. "Sovint ens passa que el traductor sempre busca una raresa, alguna cosa que cregui adient per Alabatre", confessa l'Ester.

Però LaBreu, malgrat aquella intenció inicial, no és només una editorial de poesia. De seguida, i sobretot amb la incorporació de Miquel Adam a l'equip, comencen a florir veus de narrativa que aporten brillantor al catàleg. "Es van ajuntar tres coses. Primera, que jo vaig tancar la impremta i

tenia més temps per dedicar-me a l'editorial. Segona, que el Miquel Adam va venir amb el descobriment del Dovlatov i ens va dir que el volia publicar, tant sí com no. I, tercera, vam aconseguir una distribuïdora, cosa que ens permetia dedicar més temps a la feina d'edició". En aquest sentit, una tercera persona era necessària. "La necessitàvem, i va resultar que en Miquel, a més, ja portava la idea de publicar narrativa". La Intrusa va ser la primera col·lecció, amb traduccions d'autors estrangers, a la qual va seguir La Cicuta, d'autors catalans.

Alabatres amb novetats vallesanes

La poesia, però, segueix sent el pal de paller. Alabatres és una col·lecció que premia els bons autors del panorama català actual, entre els quals n'hi ha de vallesans. Anna Ballbona és, de moment, l'última novetat publicada, amb 'Conill de gàbia'. "L'Anna seria el primer referent del llenguatge periodístic traspassat a la poesia. De fet, ella ha fet que aquest llenguatge funcioni de manera poètica". I el proper mes de febrer veurà la llum 'Ultracolors', d'Albert Forn, un llibre que dialoga amb obres d'art contemporani. "La poesia de Forn és d'una postmodernitat que, en la nostra llengua, encara no s'havia vist, una poesia que sembla que no mami de la tradició literària catalana. I aquesta és una poesia per la qual ens agrada apostar". Romera destaca el fet que LaBreu ja hagi publicat a tres autors com Silvie Rothkovic, Anna Gual i, properament, Albert Forn. "La Silvie beu de l'art musical contemporani; l'Anna, del cinema; i l'Albert de l'art. Són les tres veus més modernes que podem trobar en la poesia catalana actual. I, també, les que més lliguen amb el disseny pop de la col·lecció".

Un estil que s'ha guanyat una personalitat definida i de prestigi, i que fa de LaBreu una editorial diferent. "El que ens diferencia de les grans editorials és que no ens desentenem del llibre un cop arriba a la distribuïdora. Sigui el títol que sigui, fem un seguiment exhaustiu". Per a LaBreu, el procés no acaba amb la impressió. Recitals, lectures, clubs de lectura, seminaris, el contacte amb les llibreries, amb programadors de festivals, i tot un munt d'hores invertides en una passió per la lletra. Al capdavant, fer bellugar la bona poesia i fer bellugar les bones obres. "Moltes edicions s'han exhaurit", tal com diuen, cofois, l'Ester i en Marc. Feina ben feta, i feina amb una merescuda recompensa que els fa tenir un paper determinant en la història de la literatura catalana moderna.